MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr 2
ROK XXIX

WARSZAWA
31 MARCA 1947 R.

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I.

ZARZĄDZENIA

26.

O utworzeniu referatów handlowych w urzędach konsularnych R. P.

K. I. 0811/11/1 z dn. 25 stycznia 1947 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zarządza co następuje:

I. We wszystkich urzędach konsularnych R. P. (pod tym mianem rozumie się również wydziały konsularne przedstawicielstw dyplomatycznych) należy utworzyć referaty handlowe, bądź w tych miejscowościach, gdzie to jest aktualne — referaty handlowo-morskie.

Utworzenie tych referatów w fazie początkowej nie powinno pociągnąć za sobą powiększenia etatów osobowych.

Wymienione referaty należy przydzielić przede wszystkim urzędnikom, mającym do tego rodzaju pracy odpowiednie kwalifikacje, a w braku takich — urzędnikom posiadającym zamiłowania i uzdolnienia w tym kierunku (inicjatywa, rzutkość, umiejętność obserwacji i obcowani ze sferami handlowymi).

I. Czynności referatu handlowego, czy handlowo-morskiego, powinny polegać na wykonywaniu, z wiedzą szefa placówki dyplomatycznej lub konsularnej, poleceń i instrukcji radcy, względnie attaché handlowego w zakresie spraw, dotyczących handlowej i morskiej polityki Państwa (patrz zarządzenie o zasadach współdziałania radców handlowych z kierownikami urzędów zagranicznych R. P., pkt. 4, 5 i 6 — Dziennik Urzędowy M. S. Z Nr 1/47. poz. 2), następnie na działalności informacyjnej, a w końcu obserwacyjno-badawczej, dającej możność wykorzystania własnej inicjatywy.

Cała ta działalność winna być nacechowana praktycznością i zmierzać do realnych wyników, a więc: wykorzystania możliwości wymiany handlowej z danym krajem, zawarcia korzystnych tranzakcji, wyciągnięcia wzorów dla polskiej ekspansji gospodarczej, zwalczania konkurencji, możliwości transportu i t. d.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych nie ustala żadnych sztywnych ram dla tego rodzaju działalności, pozostawiając rozwój pracy w tej dziedzinie naturalnemu ukształtowaniu się tych spraw w przyszłości i inicjatywie urzędów konsularnych.

III. Źródłem informacji może być codzienna i fachowa prasa miejscowa, jako też bezpośrednie osobiste kontakty ze sferami handlowymi i organizacjami i urzędami gospodarczymi.

O wszelkich spostrzeżeniach i przejawach działalności referatów handlowych i handlowo-morskich należy nadsyłać sprawozdania w postaci krótko i rzeczowo ujętych raportów kolejno numerowanych.

Raporty te należy rozsyłać w/g następującego rozdzielnika:

Minist. Spraw Zagran. Wydz. K. I.	— 2 egz
Minist. Przemysłu i Handlu (sprawy żeglugowe do Min. Żeglugi)	— 2 ..
Ambasada (Poselstwo) R. P. Radca (Attaché) handlowy	

kraju urzędowania

27.

W sprawie udzielania wiz wjazdowych do Polski na Kongres Międzynarodówki Sportowej.

K. I. 569/2 z dn. 13 lutego 1947 r.

W związku z organizowanym w Warszawie, w czasie między 1 a 6 czerwca b. r. Kongresem Robotniczej Międzynarodówki Sportowej (Comite Sportif International du Travail) wszyscy uczestnicy wymienionego Kongresu winni otrzymać bezpłatne wizy wjazdowe do Polski na czas trwania Kongresu.

Udzielenie bezpłatnych wiz delegatom na Kongres winno nastąpić bez specjalnego zwracania się do Centrali o zezwolenie.

28.

O zaświadczeniach dla osób pragnących sprowadzić swych krewnych za granicę.

K. II. 326/104 z dn. 12. marca 1947 r.

Celem usunięcia rozbieżności proceduralnych, istniejących pomiędzy poszczególnymi urzędami konsularnymi R, P., odnośnie wydawania zaświadczeń dla obywateli polskich lub obywateli państw obcych, o zamieszkiwaniu w danym okręgu, a pragnących sprowadzić z Polski osoby z nimi spokrewnione, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zarządza co następuje:

Zaświadczenia takie winny zawierać następujące dane:

A) Odnośnie obywateli polskich:

1) stwierdzenie dokonania lub niedokonania obowiązku rejestracji,
2) adres,
3) stopień pokrewieństwa z osobami, które mają być sprowadzone,
4) ewentualnie inne istotne dane (jeśli są one w posiadaniu Konsulatu, np. stan majątkowy) w zależności od indywidualnego charakteru sprawy,

B) Odnośnie obywateli państw obcych:

1) obywatelstwo sprowadzającego rodzinę,
2) adres,
3) stopień pokrewieństwa z osobami, które mają być sprowadzone,
4) ewentualnie inne istotne dane (jeśli są one w posiadaniu konsulatu) w zależności od indywidualnego charakteru sprawy.

Odnośnie obywateli, których podania zasługują, zdaniem urzędu konsularnego na uwzględnienie, winien urząd konsularny powyższe zaświadczenia zaopatrzyć swoją opinią, mając na uwadze raczej repatriowanie możliwie największej ilości obywateli polskich lub narodowości polskiej, a nie ułatwianie wyjazdu ich rodzinom w celach emigracyjnych.

Zaświadczeń zaopatrzonych w opinię urzędu konsularnego nie należy wydawać petentom, lecz kierować je bezpośrednio do M. S. Z. (zwykłą pocztą poleconą wzgl. kurierem w wypadku poufności opinii).

W obu wymienionych pod pkt. A) i B) okolicznościach należy od sprowadzającego żądać deklaracji, iż sprowadzona osoba, w związku z jej pobytem za granicą, nie obciąży funduszu opieki społecznej urzędu konsularnego R. P.

29.

W sprawie wykonania przez urzędy zagraniczne R. P. Ustawy Amnestyjnej z dnia 22 lutego 1947 r.

K. I. 221/26 z dnia 6 marca 1947 r.

Na podstawie art. 2 Ustawy Amnestyjnej z dnia 22 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20 1947 poz. 78) zarządzam przyjmowanie przez urzędy zagraniczne R. P. zgłoszeń obywateli polskich, pragnących skorzystać z postanowień Ustawy Amnestyjnej.

Przez wydanie Ustawy Amnestyjnej Rzeczpospolita Polska daje obywatelom, którzy znaleźli się w kolizji z prawem, jeszcze jedną możność wzięcia udziału w odbudowie Demokratycznej Polski Ludowej. Wzywam wszystkich kierowników urzędów podległych Ministerstwu Spraw Zagranicznych, aby przez właściwe wykonanie postanowień ustawy oraz niniejszego zarządzenia umożliwili należyte spełnienie celów Ustawy Amnestyjnej oraz aby nad zgłaszającymi się osobami roztoczyli należytą opiekę.

1. (a) Urzędy zagraniczne R. P. wywieszą w pomieszczeniach urzędowych plakaty z pełnym tekstem Ustawy Amnestyjnej i rozpowszechnią Ustawę Amnestyjną w prasie miejscowej przez komunikaty.

(b) W każdym urzędzie zagranicznym R. P. należy na czas ujawnienia się wyznaczyć jednego pracownika, należycie obeznanego z odnośnymi przepisami, jako informatora.

2. (1) Obowiązek ujawnienia dotyczy osób, które brały udział w przestępczym związku lub porozumieniu (organizacji antypaństwowej).

(2) Winni przestępstw z art. 115—120 Kodeksu Karnego Wojska Polskiego, t. j. dezercji, korzystają z amnestii pod warunkiem zgłoszenia się w urzędzie konsularnym R. P. w ramach rejestracji wojskowej.

(3) Osoby winne przestępstw określonych w innych artykułach Ustawy Amnestyjnej, korzystają z niej automatycznie bez obowiązku zgłoszenia się.

3. Zgodnie z art. 2 § 2 cytowanej Ustawy, kierownicy urzędów konsularnych, względnie kierownicy urzędów politycznych, jeżeli w tej samej miejscowości nie ma urzędu konsularnego, będą osobiście przyjmować zgłoszenia obywateli polskich, pragnących oświadczyć dobrowolnie zaniechanie przestępnej działalności, noszącej cechy przestępstw określonych w art. 2 § 1 p. 1 Ustawy Amnestyjnej.

W wypadku nieobecności kierownika urzędu, zgłoszenia przyjmuje bezpośredni zastępca.

4. Osoby składające oświadczenia przewidziane w art. 2 § 2 dokonują zgłoszeń osobiście z równoczesnym przedłużeniem kwestionariu-

sza według załączonego wzoru (zał. Nr. 1) w 2-ch egzemplarzach, 2-ch fotografii oraz dowodów stwierdzających tożsamość.

5. (1) W dowód zgłoszenia wręcza się zainteresowanym osobom zaświadczenia według załączonego wzoru (zał. Nr. 2), zaopatrzone w fotografię zgłaszającego się, podpis kierownika urzędu i pieczęć okrągłą urzędu.

(2) Osobom otrzymującym powyższe zaświadczenia należy zwrócić uwagę, że ujawnienie wywrze skutki prawne przewidziane Ustawą Amnestyjną, pod warunkiem powrotu do kraju w ramach akcji repatriacyjnej, w terminie, który urzędy zagraniczne R. P. ustalą oraz pod warunkiem zgłoszenia się z otrzymanym zaświadczeniem, w okresie miesięcznym po powrocie, do najbliższej władzy bezpieczeństwa publicznego.

(3) Terminy powrotu ustalą kierownicy urzędów zagranicznych R. P. indywidualnie z uwzględnieniem możliwości akcji repatriacyjnej i osobistych warunków osób zgłaszających się.

6. Jeden egzemplarz kwestionariusza zgłoszeń pozostaje w archiwum urzędu zagranicznego R. P., drugi egzemplarz przesyła się niezwłocznie do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Biuro Konsularne.

7. Urzędy zagraniczne R. P. złożą niezwłocznie Ministerstwu Spraw Zagranicznych — Biuro Konsularne sprawozdanie o zorganizowaniu przyjmowania zgłoszeń, a następnie co dwa tygodnie sprawozdania z przebiegu akcji.

8. W myśl art. 2 § 1 zgłoszenia przyjmuje się do dnia 25 kwietnia 1947 r.

9. Czynności związane ze zgłaszaniem się osób, mogących korzystać z Ustawy Amnestyjnej, nie podlegają żadnym opłatom konsularnym, ani też opłatom z tytułu zwrotu kosztów rzeczywistych.

10. Osobom, które uzyskały zaświadczenia według p. 4 (1) niniejszego zarządzenia należy udzielić wszelkiej pomocy w granicach opieki konsularnej i ułatwić rychły powrót w ramach akcji repatriacyjnej.

Staraniem urzędów zagranicznych powinno być roztoczenie nad tymi osobami opieki przez miejscowe organizacje polskie, względnie przez osobne komitety polskie opieki nad zgłaszającymi się — o ile zajdzie potrzeba.

11. Kierownicy urzędów zagranicznych R. P. ponoszą odpowiedzialność służbową za wykonanie swych obowiązków zgodnie z postanowieniami i duchem Ustawy Amnestyjnej.

Zał. Nr. 1.

Kwestionariusz

zgłoszenia ua podstawie art. 2 § 2 Ustawy Amenestyjnej z dnia 22 lutego 1947 r.

Nazwisko i imię (rzeczywiste) .
Nazwisko i imię używane
Pseudonim . . . . . .
Syn (córka) . . i . . . z domu .
urodzony dn. . . roku . . w . . powiat .
Zawód . . . .
Przebywający za granicą w . . . ulica .
Ostatnie miejsce zamieszkania w Polsce . . .
Przewidziane miejsce zamieszkania po powrocie .

Ja wyżej wymieniony oświadczam, że zaniechałem działalności w rozumieniu art. 2 § 1 Ustawy o amnestii i pragnę powrócić do kraju, korzystając z dobrodziejstw rzeczonej Ustawy Amnestyjnej

miejscowość . data podpis

Zał.: 2 fotografie.

Zał. Nr. 2.

Oznaczenie urzędu
zagranicznego R. P.
L. dz. .

Zaświadczenie

(Nazwa urzędu zagranicznego R. P.) zaświadcza, że . . urodzony w .
syn (córka) . . . obecnie przebywający w . . zamieszkały w Polsce w . . . . . .
dopełnił warunku przewidzianego w art. 2 § 2 Ustawy Amnestyjnej z dnia 22 lutego 1947 r.

Zaświadczenie niniejsze należy złożyć w okresie miesięcznym po powrocie do Polski w urzędzie bezpieczeństwa publicznego, poczym wymieniony powyżej skorzysta z dobrodziejstw Ustawy Amnestyjnej.

Termin powrotu do Polski ustali osobne pismo (nazwa urzędu zagranicznego). Pismo to należy przedłożyć w urzędzie bezpieczeństwa publicznego razem z niniejszym zaświadczeniem.

Fotografia posiadacza zaświadczenia | Pieczęć okrągła | Podpis kierownika urzędu zagranicznego

Minister:

Warszawa, dnia 31 marca 1947 r.

(—) Zygmunt Modzelewski

CZĘŚĆ II.

KOMUNIKATY

30.

O zaświadczeniach zdolności prawnej do zawarcia małżeństwa za granicą.

K. I. 314/1 z dn. 7 lutego 1947 r.

1) Na podstawie art. 35 ust. 1 i 2 prawa o aktach stanu cywilnego (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272 z 1945 r.), zaświadczenia zdolności prawnej do zawarcia małżeństwa przez obywateli polskich za granicą wydaje Ministerstwo Administracji Publicznej lub okręgowa władza nadzorcza, w której okręgu znajduje się urząd właściwy do sporządzenia danego aktu w Polsce.

2) Dla ustalenia właściwości okręgowej władzy nadzorczej do wydania obywatelowi polskiemu zaświadczenia zdolności prawnej do zawarcia małżeństwa za granicą miarodajne jest ostatnie miejsce zamieszkania tegoż obywatela w kraju.

3) Do czasu wydania rozporządzenia o rejestracji stanu cywilnego obywateli polskich za granicą, przewidzianego w art. 36 ust. 1 pkt. a) prawa o aktach stanu cywilnego, urzędy konsularne R. P. mogą wydawać zaświadczenia zdolności prawnej do zawarcia małżeństwa obywatelom polskim, którzy nigdy nie zamieszkiwali na terenie Państwa Polskiego, lub też poprzednie ich miejsce zamieszkania na terenie Państwa Polskiego, lub też poprzednie ich miejsce zamieszkania na terenie Państwa Polskiego nie da się ustalić. W tym wypadku zaświadczenia należy wydawać na podstawie dochodzenia urzędu konsularnego (zeznań świadków) co do stwierdzenia braku przeszkód do zawarcia związku małżeńskiego.

   Obywatele polscy, ubiegający się o wydanie im świadectwa zdolności prawnej do zawarcia przez nich małżeństwa za granicą, mogą wnosić podania za pośrednictwem właściwego terytorialnie urzędu konsularnego.

   Wobec zachodzących wypadków bigamii obywateli polskich, zawierających za granicą powtórne związki małżeńskie, Ministerstwo zaleca przy wydawaniu zaświadczeń daleko idącą ostrożność.

4) Ministerstwo załącza wzór zaświadczenia zdolności prawnej do zawarcia przez obywateli polskich małżeństwa za granicą.

Wzór świadectwa zdolności prawnej do zawarcia małżeństwa za granicą.

Na podstawie art. 35 prawa o aktach stanu cywilnego (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 48, poz. 272), oraz § 64 rozp. wyk. do tego prawa (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 304 z 1945 r.) stwierdza się, że przeprowadzone dochodzenia nie ustaliły żadnych przewidzianych przez prawo polskie przeszkód do zawarcia małżeństwa.

w . . . .

między obywat. . . . . polsk. . . . . . .

. . . . urodz. . . . w . . . . .

dnia . . . . r. synem (córką) . . . . .

. . . .

i . . . . z domu . . . .

z zawodu . . . . zamieszkał . . . w . .

. . . .

i obywatel . . . .

. . . .

. . . . urodz. . . . . w . . . .

dnia . . . . . r. synem (córką) . . . . .

. . . .

i . . . . z domu . . . .

z zawodu . . . . zamieszkał . . . . w . .

. . . .

Świadectwo niniejsze jest ważne na przeciąg 6-ciu miesięcy, licząc od dnia wystawienia.

M. P. (Podpis)

31.

W sprawie zablokowanych wkładów przedwojennych.

K. I. 376/1 z dn. 25 lutego 1947 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu Nr II. 962/5/47 z dnia 25 stycznia 1947 r. zawiadamia, że wypłata przedwojennych oszczędności, ulokowanych w Pocztowej Kasie Oszczędności i w innych instytucjach kredytowych na razie nie może być dokonywane, gdyż r/ki „stare" i „okupacyjne" są zablokowane.

Instytucje kredytowe poniosły wskutek działań wojennych znaczne straty. Podjęcie przeto wypłat z rachunków „starych" i „okupacyjnych" może nastąpić dopiero po ustaleniu zdolności płatniczych instytucji kredytowych na tych rachunkach. Regulowanie przez nie dawnych zobowiązań z nowych zasobów w r/ku polskim jest w obecnej chwili niedozwolone.

Ministerstwo Skarbu nadmienia ponadto, że celem zorientowania się w wysokości zobowiązań przedwojennych przeprowadza się ich rejestrację. Obywatele więc polscy, przebywający za granicą, celem zarejestrowania wkładów, winni zwrócić się do tych instytucji kredytowych, w których ulokowali swe oszczędności, załączając książeczkę oszczędnościową, lub jej odpis, poświadczony przez urząd konsularny R. P.

Sprawa ponownego podjęcia wypłat z r/ków „starych' i „okupacyjnych" będzie uregulowana w drodze ogólnego zarządzenia. Wobec powyższego przesyłanie podań petentów w sprawie wypłat jest bezcelowe, aż do czasu ukazania się ogólnego zarządzenia.

32.

Zwolnienie darów od pozwoleń przywozu.

K. I. 255/1 z dn. 25 marca 6947 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości zarządzenie Ministerstwa Skarbu w sprawie zwolnienia darów od pozwoleń przywozu.

Ministerstwo Skarbu
Nr D. IV. 1126/2/47

Warszawa, dnia 12 marca 1947 r.

Zwolnienie darów od pozwoleń przywozu.

Do
wszystkich Dyrekcji Ceł i Urzędów Celnych.

W celu ułatwienia pracy urzędom celnym przy dokonywaniu odpraw celnych przesyłek z darami dla instytucji charytatywnych, Ministerstwo Skarbu w miejsce szeregu zarządzeń i okólników, wymieniających te instytucje, wydaje obecnie ujęte w jedną całość następujące zarządzenie:

Z uwagi na obowiązujące rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 września 1939 r. o zakazie przywozu i wywozu towarów (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 555) Ministerstwo Żeglugi i Handlu Zagranicznego (Ministerstwo Przemysłu i Handlu) zwolniło od pozwoleń przywozu wszelkie przesyłki z darami, nadsyłane z zagranicy do Polski:

a) przez:

1) Organizacje Czerwonego Krzyża, któregokolwiek z państw,
2) rządy państw obcych,
3) szwajcarską organizacje charytatywną „Don Suisse pour les victimes de la guerre",
4) American Relief for Poland — pod adresem Przedstawicielstwa tej instytucji w Polsce,
5) American Friends Service Committee — pod adresem Anglo-American Quaker Mission w Polsce,
6) duńską organizację „Fredsvenner Haelpearbejde" — T-wo Akcji Pomocy Przyjaciół Pokoju bezpośrednio lub przez Duński Czerwony Krzyż,
7) „Berneński Komitet Pomocy dla Polski",
8) organizacje „Schweizer Spende",
9) Zentralansschuss der Schweiz. Hilfswerke für Polen.

b) **pod adresem:**

1) Ministra lub Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej,
2) Polskiego Czerwonego Krzyża,
3) Polskiej Y.M.C.A.,
4) J. Em. Ks. Kardynała Sapiehy względnie Krajowej Centrali „Caritas",
5) Centralnego Komitetu Opieki Społecznej względnie Wojewódzkiego Komitetu Opieki Społecznej Gdańsk—Sopot,
6) Kościoła Metodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie, ul. Mokotowska 12,
7) Rady Protestanckich Kościołów w Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Warszawie, ul. Mokotowska 12,
8) Konsystorza Polskiego Kościoła Ewang.-Augsburskiego w Warszawie albo ks. Biskupa Dr. Jana Szerudy, albo ks. Zygmunta Michelisa, Warszawa, albo ks. Edwarda Dietza, Sopot,
9) Polskiego Kościoła Ewangelicznych Chrześcijan Baptystów,
10) Komitetu Pomocy Ewangelicznego Samarytanina w Polsce z siedzibą w Olsztynie, ul. Warmijska 23,
11) Związku Zborów Ewangelicznych Chrześcijan w Polsce w Warszawie lub sekretarza gen. Związku inż. L. Szenderskiego,

12) American Joint Disribution Committee-Poland,
13) Centralnego Komitetu Żydów Polskich w Warszawie,
14) Naczelnej Rady Religijnej,
15) Komitetu Organizacyjnego Żydowskich Zrzeszeń Religijnych w Polsce,
16) Central Kehilla Office (Centralne Biuro Kahałów),
17) Friends Relief Service — Przedstawicielstwo w Polsce,
18) World Student Relief (Światowy Fundusz Pomocy Studentom,
19) S.D.A. Relief for Poland-Rye Andersen, Gdynia, Hotel Centralny — od organizacji „Seventh Day-Adventists Relief" w Ameryce,
20) Svenska Eurohjälpen — Polen (Szwedzka Pomocc dla Europy — Polska),
21) Misji Duńskiego Czerwonego Krzyża w Polsce, Gdańsk,
22) Misji Duńskiej „Ratujcie Dzieci" w Polsce, Gdańsk.

O dacie przybycia, ilości i rodzaju odprawionych przesyłek z darami należy zawiadamiać co dekadę Ministerstwo Żeglugi i Handlu Zagranicznego (Min. Przemysłu i Handlu), Wydział Reglamentacji oraz Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, sprawujące nadzór nad rozdziałem przesyłek zagranicznych z darami. Odpisy wysyłanych sprawozdań powinny pozostawać w aktach Urzędu Celnego w specjalnych teczkach, ułożone w chronologicznym porządku.

Sprawę zwalniania od podatku spożywczego cukru i wyrobów z zawartością cukru, nadsyłanych z zagranicy z przeznaczeniem na cele charytatywne reguluje okólnik z dnia 30 grudnia 1946 r. L. D. IV. 3393/2/46 (nr 554).

Zwolnieniu od pozwoleń przywozu podlegają również książki religijne (pismo święte) we wszystkich językach, nadsyłane do Polski w darze dla Brytyjskiego i Zagranicznego Towarzystwa Biblijnego w Warszawie.

O ilości nadesłanych książek (pismo święte) należy każdorazowo zawiadamiać Ministerstwo Żeglugi i Handlu Zagranicznego (Min. Przemysłu i Handlu), Wydział Reglamentacji.

W związku z wydaniem niniejszego okólnika uchyla się wszystkie dotychczas wydane okólniki i zarządzenia w przedmiocie zwolnienia od pozwoleń przywozu przesyłek z darami, nadsyłanych dla instytucji charytatywnych, a mianowicie:

zarządzenia z dn. 19.XII. 1945 r. L. D. IV. 62703/pf/1/45,
okólnik z dn. 12.I. 1946 r. L. D. IV. 56/1/46 (nr 11 — ust. 1),
okólnik z dn. 18.I. 1946 r. L. D. IV. 124/pf/1/46 (nr 20 — ust. 2),
okólnik z dn. 12.II. 1946 r. L. D. IV. 298/1/46 (nr 63),
okólnik z dn. 19.II. 1946 r. L. D. IV. 348/1/46 (nr 87),
okólnik z dn. 8.III. 1946 r. L. D. IV. 518/2/46 (nr 123 — ust. 3),
okólnik z dn. 8.III. 1946 r. L. D. IV. 567/2/46 (nr 138),
okólnik z dn. 10.V. 1946 r. L. D. IV. 1071/2/46 (nr 298),
okólnik z dn. 31.V. 1946 r. L. D. IV. 1362/2/46 (nr 348),
okólnik z dn. 3.VI. 1946 r. L. D. IV. 1377/2/46 (nr 354),
okólnik z dn. 14.VI. 1946 r. L. D. IV. 1499/2/46 (nr 383),
okólnik z dn. 1.VII. 1946 r. L. D. IV. 1582/2/46 (nr 415),
zarządzenie z dn. 20.VII. 1946 r. L. D. IV. 1772/2/46,
zarządzenie z dn. 26.VII. 1946 r. L. D. IV. 1872/2/46,
zarządzenie z dn. 7.VIII. 1946 r. L. D. IV. 2000/2/46,
zarządzenie z dn. 12.VIII. 1946 r. L. D. IV. 2029/2/46,
(skierowane tylko do Urzędów Celnych w Gdańsku, Gdyni i Szczecinie-Port) —
zarządzenie z dn. 17.VIII. 1946 r. L. D. IV. 2025/2/46,
okólnik z dn. 21.VIII. 1946 r. L. D. IV. 2219/2/46 (skierowane tylko do Urzędów Celnych w Gdyni i w Gdańsku),
zarządzenie z dnia 10.XII. 1946 r. L. D. IV. 3554/2/46.

Zastępca Dyrektora Departamentu:

(—) *Z. Czyżewski*

33.

Zmiany w sieci urzędów zagranicznych R. P.

Urzędy ustanowione:

A N G L I A

Agencja Konsularna R. P. w Southampton — podlega służbowo Konsulatowi Generalnemu R. P. w Londynie. Okręg: miasto i port Southampton.

B E L G I A

Agencja Konsularna R. P. w Antwerpii — podlega służbowo Konsulatowi Generalnemu R. P. w Brukseli. Okręg: miasto i port Antwerpia.

C Z E C H O S Ł O W A C J A

Ambasada R. P. w Pradze — w miejsce istniejącego dotychczas Poselstwa R. P.

K A N A D A

Agencja Konsularna R. P. w Toronto — podle-

ga służbowo Poselstwu R. P. — Wydział Konsularny w Ottawie. Okręg: miasto Toronto oraz południowa część prowincji Ontario od Georgian Bay do Thousand Is.

W Ł O C H Y

Konsulat Generalny R. P. w Rzymie — Okręg: Prowincje: Arezzo, Andona, Ascoli, Piceno, Aquila Abr., Avelino, Agrigento, Benevento, Bori, Brindisi, Campobasso, Chieti, Catanzaro, Cosenza, Caltanisetta, Catania, Cagliari, Florenzia, Foggia, Grosseto, Livorno, Lucca, Lecce, Masse Carrara, Maceneta, Mattora, Messyna, Neapol, Nuoro, Pisa, Pistoia, Pesaro-Urbino, Perugia, Pescara, Potenza, Palermo, Rieti, Roma, Reggio-Calabria, Ragusa, Siena, Syrakuzy, Sassari, Terni, Teramo, Taranto, Trapeni, Viterbo, Frosinone, Salerno, Enne.

34.

Zmiany adresów urzędów zagranicznych R. P.

B R A Z Y L I A

Wydział Konsularny Poselstwa R. P. — Rio de Janeiro — Hotel Martinique, Rue Alice 62.

C Z E C H O S Ł O W A C J A

Wydział Konsularny Ambasady R. P. — Praha XIX, Pelléova 24.

J U G O S Ł A W I A

Wydział Konsularny Ambasady R. P. — Belgrad, Milosa Podcerca 23a.

L U K S E M B U R G

Konsulat R. P. — Luxembourg 13 Avenue Guillaume.

N I E M C Y

Polska Misja Wojskowa — Frankfurt n/M., Schaumankai 43,

Polska Misja Wojskowa — Bad Salzuflen, Sophienstr. 7.

R U M U N I A

Ambasada R. P. — Bucuresti, Al. Aleksandru 23.
Wydział Konsularny — tamże.

35.

Zmiany personalne w urzędzie centralnym Ministerstwa Spraw Zagranicznych i w urzędach podległych w okresie luty-marzec 1947 r.

Mianowani dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej:

Inż. W i e r b ł o w s k i S t e f a n — poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny w Pradze — ambasadorem nadzwyczajnym i pełnomocnym R. P. przy prezydencie Republiki Czechosłowackiej — z dniem 18 marca 1947 r.

Dr K u l i g o w s k i W a c ł a w Z y g m u n t — poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny w Kairze — posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym R. P. w Addis-Abeba przy cesarzu Etiopii, z siedzibą w Kairze, z dniem 6 lutego 1947 r.; — posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym R. P. w Damaszku przy prezydencie Republiki Syrii, z siedzibą w Kairze, z dniem 6 lutego 1947 r.

Mgr. S z u m o w s k i S t e f a n — poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny w dyspozycji ministra spraw zagranicznych — posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym R. P. w Buenos Aires przy prezydencie Argentyny z dniem 18 marca 1947 r.

Mianowani w Centrali M. S. Z.:

Dr. C h r o m e c k i T a d e u s z — naczelnik Wydziału Zachodniego w M.S.Z. — wice - dyrektorem Departamentu Politycznego z dniem 7 lutego 1947 r.

Dr. M a k a r c z y k J a n u s z — naczelnik Wydziału Bliskiego Wschodu w M. S. Z. — naczelnikiem Wydziału Wschodniego z dniem 1 lutego 1947 r.

M a c h o w s k i J a c e k J ó z e f — pracownik kontraktowy w M. S. Z. — referendarzem z dniem 1 lutego 1947 r.

N a s z k o w s k i M a r i a n — dyrektorem Biura Prac Kongresowych — z dniem 10 lutego 1947 r.

Rabczyński Bronisław — pracownik kontraktowy w M. S. Z. — referendarzem z dniem 1 marca 1947 r.

Zieleniak Władysław — funkcjonariusz w X gr. upos. w M. S. Z. — starszym rejestratorem z dniem 1 marca 1947 r.

Mianowani na stanowiska w urzędach zagranicznych.

Borkowski-Dunin Piotr — konsulem generalnym R. P. w Rzymie z powierzeniem kierownictwa tegoż Konsulatu Generalnego z dniem 1 marca 1947 r.

Mgr. Caban Stanisław — pracownik kontraktowy w M. S. Z. — attaché Poselstwa R. P. w Sztokholmie z dniem 1 marca 1947 r.

Chanachowicz Stefan — pracownik kontraktowy w M. S. Z. — II sekretarzem Poselstwa R. P. w Sofii z dniem 15 marca 1947 r.; równocześnie unieważnia się mianowanie wice-konsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Kijowie.

Fangrat Tadeusz — attaché Poselstwa R. P. w Budapeszcie — I sekretarzem Poselstwa R. P. w Budapeszcie z dniem 10 marca 1947 r.

Findor Stanisław — pracownik kontraktowy w M. S. Z. — attaché Poselstwa R. P. w Budapeszcie z dniem 20 marca 1947 r.

Prof. Górka Olgierd — dyrektor biura w M. S. Z. — konsulem generalnym R. P. w Jerozolimie z powierzeniem kierownictwa tegoż Konsulatu Generalnego R. P. z dniem 1 marca 1947 r.

Jaworski Tadeusz — prow. attaché prasowy w Poselstwie R. P. w Sztokholmie — attaché prasowym w Ambasadzie R. P. w Waszyngtonie z dniem 1 marca 1947 r.

Kościński Henryk — radca w M S.Z. — II sekretarzem Poselstwa R. P. w Budapeszcie z dniem 10 marca 1947 r.

Dr. Kułakowski Tadeusz — radca w M. S. Z. — radcą Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie z dniem 24 kwietnia 1946 r.

Lenowicz-Gordin Aleksander — attaché konsularnym w Konsulacie Generalnym R. P. w Nowym Yorku z dniem 1 marca 1947 r.

Dr. Marecki Jacek — zastępca Konsula Generalnego R. P. w Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie — konsulem generalnym w Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie z dniem 1 marca 1947 r. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Wydziału Konsularnego tejże Misji.

Matysiak Tadeusz — pracownik kontraktowy w M. S. Z. — attaché Ambasady R. P. w Paryżu z dniem 1 lutego 1947 r.

Michejda Andrzej — attaché morskim na Skandynawię i Finlandię z siedzibą przy Poselstwie R. P. w Sztokholmie z dniem 1 kwietnia 1947 r.

Narkowicz Alina — pracownik kontraktowy w Konsulacie R. P. w Winnipeg — attaché konsularnym w tymże Konsulacie z dniem 1 kwietnia 1947 r.

Nawra Konrad — attaché handlowym przy Ambasadzie R. P. w Ankarze z dniem 1 kwietnia 1947 r.

Niziński Janusz — attaché prasowym w Poselstwie R. P. w Kopenhadze z dniem 15 lutego 1947 r.

Okoński Władysław — referendarz w M. S. Z. — attaché konsularnym w Konsulacie Generalnym R. P. w Stambule z dniem 1 marca 1947 r.

Mgr. Paczyński Jan — attaché handlowym przy Ambasadzie R. P. w Moskwie z dniem 1 marca 1947 r.

Mgr. Paszkowski Henryk — radca w M. S. Z. — konsulem w Poselstwie R. P. w Buenos Aires z dniem 1 maja 1947 r. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Wydziału Konsularnego tegoż Poselstwa.

Pol Wiktor — konsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Tel-Aviv — I sekretarzem Poselstwa R. P. w Teheranie z dniem 1 kwietnia 1947 r.

Senft Witold — pracownik kontraktowy w Konsulacie Generalnym R. P. w

Jerozolimie — wicekonsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Jerozolimie z dniem 1 kwietnia 1947 r.

Skrzyniarz Józef — pełniący obowiązki agenta konsularnego R. P. w Ales — wicekonsulem w Konsulacie R. P. w Tuluzie z dniem 1 kwietnia 1947 r.

Mgr. Udziela Zbigniew — pracownik kontraktowy w M, S. Z. — attaché prasowym w Poselstwie R. P. w Budapeszcie z dniem 10 marca 1947 r.

Ułłowicz Stanisław — pracownik kontraktowy w M. S. Z. — attaché Poselstwa R. P. w Buenos-Aires z dniem 1 maja 1947 r.

Mgr. Umiastowski Włodzimierz — prow. II sekretarz Poselstwa R. P. w Sofii — II sekretarzem Poselstwa R. P. w Helsinkach z dniem 1 kwietnia 1947 r.

Wędołowski Ludwik — attaché handlowym przy Ambasadzie R. P. w Rzymie z dniem 1 kwietnia 1947 r.

Wilczur-Garztecki Juliusz — pracownik kontraktowy — wicekonsulem w Konsulacie Generalnym w Rzymie z dniem 1 kwietnia 1947 r.

Wittek Jerzy Robert — attaché handlowym przy Poselstwie R. P. w Pradze z dniem 1 marca 1947 r.

Wróblewski Jan — pracownik kontraktowy w Wicekonsulacie R. P. w Sao-Paulo — wicekonsulem w Wicekonsulacie R. P. w Sao-Paulo z dniem 1 kwietnia 1947 r.

Prof. Złotowski Ignacy — radca w Ambasadzie R. P. w Waszyngtonie, minister pełnomocny a. p. — radca w Stałej Delegacji R. P. przy Organizacji Narodów Zjednoczonych z zachowaniem tytułu ministra pełnomocnego R. P.

Mianowani zarządzeniami innych władz Rozkazem Naczelnego Dowódcy Wojska Polskiego.

Pułkownik Sidor Kazimierz — attaché wojskowym Polskiej Misji Wojskowej przy Sojuszniczej Radzie Kontroli Niemiec w Berlinie z dniem 19 lutego 1947 r.

Major Wysocki Józef — zastępcą attaché wojskowego Polskiej Misji Wojskowej przy Sojuszniczej Radzie Kontroli Niemiec w Berlinie z dniem 19 lutego 1947 r.

Odwołani do Centrali M. S. Z.

Mgr. Bikart Jan — II sekretarz Poselstwa R. P. w Budapeszcie — z dniem 1 kwietnia 1947 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Dr. Gutkowski Jerzy — prow. II sekretarz Ambasady R. P. w Ankarze — z dniem 30 kwietnia 1947 r. z równoczesnym mianowaniem prow. radcą i przydzielonym do dyspozycji Biura Personalnego.

Dr. Jabłoński Witold — prow. I sekretarz Ambasady R. P. w Nankinie — z dniem 1 stycznia 1947 r. z równoczesnym mianowaniem prow. radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Dr. Korczyński Kazimierz — II sekretarz Poselstwa R. P. w Helsinkach — z dniem 1 kwietnia 1947 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Lapter Karol — I sekretarz Ambasady R. P. w Londynie — z dniem 31 marca 1947 r. z równoczesnym mianowaniem naczelnikiem Wydziału Organizacji Międzynarodowych w Departamencie Politycznym.

Leyfell Grzegorz — prow. sekretarz konsularny w Ambasadzie R. P. w Stambule — z dniem 1 maja 1947 r. z równoczesnym mianowaniem prow. podreferendarzem i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Lissa Zofia — prow. attaché Ambasady R. P. w Moskwie — z dniem 1 marca 1947 r. z równoczesnym mianowaniem prow. radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Mańkowski Bohdan — attaché morski przy Poselstwie R. P. w Sztokhol-

mie,Kopenhadze i Oslo — z dniem 23 stycznia 1947 r.

Matwin Władysław — radca Ambasady R. P. w Moskwie — z dniem 31 października 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Seyfried Kamil — prow. wicekonsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Medionale — z dniem 28 lutego 1947 r. z równoczesnym mianowaniem pow. referendarzem i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Śliwa Stefan — prow. attaché Ambasady R. P. w Rzymie i kierownik Agencji Konsularnej R. P. w Anconie — z dniem 28 lutego 1947 r. z równoczesnym mianowaniem prow. referendarzem i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Sobkowski Leon — II sekretarz Ambasady R. P. w Waszyngtonie — z dniem 1 lutego 1947 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Inż. Winkler Józef — attaché handlowy do spraw technicznych przy Ambasadzie R. P. w Waszyngtonie — z dniem 28 marca 1947 r. z równoczesnym oddaniem do dyspozycji Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Wiśniewski Jan — referendarz w Poselstwie R. P. w Pradze — z dniem 1 maja 1947 r. z równoczesnym przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Odwołani zarządzeniami innych władz. Rozkazem Naczelnego Dowódcy Wojska Polskiego.

Podpułkownik Klonowski Józef — attaché wojskowy przy Poselstwie R. P. w Meksyku z dniem 22 marca 1947 r.

Komandor Kłossowski Jerzy — attaché morski przy Ambasadzie R. P. w Londynie z dniem 1 stycznia 1947 r.

Major Łapkowski Ryszard — zastepca attaché wojskowego Polskiej Misji Wojskowej przy Sojuszniczej Radzie Kontroli Niemiec w Berlinie— z dniem 19 lutego 1947 r.

Podpułkownik Twarok Antoni — attaché wojskowy Polskiej Misji Wojskowej przy Sojuszniczej Radzie Kontroli Niemiec w Berlinie — z dniem 19 lutego 1947 r.

Przyjęci do służby w M. S. Z. z innych resortów.

Paczkowski Konstanty — kierownik referatu w Ministerstwie Zdrowia — z dniem 18 marca 1947 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem i przydzieleniem do Departamentu Prasy i Informacji.

Przydzieleni:

Fuksiewicz Bernard — radca w M. S. Z. — do Wydziału Organizacji Międzynarodowych z dniem 3 kwietnia 1947 r.

Mgr. Głowacki Włodzimierz — radca w M. S. Z. — do Biura Prac Kongresowych z dniem 1 kwietnia 1947 r.

Dr. Majchrowicz Anna — prow. referendarz w M. S. Z. — do Biura Prac Kongresowych z dniem 27 marca 1947 r.

Machowski Jacek — referendarz w M. S. Z. — do Biura Prac Kongresowych z dniem 27 marca 1947 r.

Neufeld Tadeusz — prow. referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Brytyjskiego z dniem 14 lutego 1947 r.

Raczko Zofia — podreferendarz w M. S. Z. — do Departamentu Prasy i Informacji z dniem 1 marca 1947 r.

Śliwa Józef — radca w M. S. Z. — do Protokółu Dyplomatycznego z dniem 1 lutego 1947 r.

Mgr. Wojtasiewicz Olgierd — prow. naczelnik Wydziału w M. S. Z. — do dyspozycji Biura Personalnego z dniem 1 lutego 1947 r.

Otrzymali urlop bezpłatny:

Dębnicki Kazimierz — radca w M. S. Z. otrzymał przedłużenie urlopu bezpłatnego do dnia 28 lutego 1947 r. z przydzieleniem do Wydziału Za-

chodniego i Północnej Europy z dniem 1 marca 1947 r.

Popiel-Machnicka Wanda — referendarz w M. S. Z., kontraktowy pracownik w Poselstwie R. P. w Sztokholmie — otrzymała przedłużenie urlopu bezpłatnego do dnia 30 czerwca 1947 r.

Szurówna Aleksandra — referendarz w M. S. Z. na okres od dnia 1 kwietnia 1947 r. do 31 marca 1948 r.

Zwolnieni ze służby w M. S. Z.:

Bielińska Halina — prow. radca w M. S. Z. — z dniem 31 maja 1947 r.

Inż. Bochenek Bronisław — radca w M. S. Z. — z dniem 31 grudnia 1947 r na własną prośbę

Butlow Gustaw — prow. radca w M. S. Z. z dniem 30 czerwca 1947 r.

Lissa Zofia — prow. radca w M. S. Z. — z dniem 31 lipca 1947 r.

Matwin Władysław — radca w M. S. Z. — z dniem 2 listopada 1946 r. na własną prośbę.

Patyna Antoni — referendarz w M. S. Z. — z dniem 31 lipca 1947 r.

Dr. Skrzypek Józef — prow. referendarz w M. S. Z. — z dniem 31 stycznia 1947 r. na własną prośbę.

Sliwa Józef — radca w M. S. Z. — z dniem 31 marca 1947 r. na własną prośbę.

Sobkowski Leon — radca w M. S. Z. — z dniem 31 marca 1947 r. na własną prośbę.

Świerzyński Adam — prow. referendarz w M. S. Z. — z dniem 1 stycznia 1947 r. na własną prośbę.

Dr. Tarło-Maziński Włodzimierz — prow. naczelnik Wydziału w M. S. Z. — z dniem 30 czerwca 1947 r.

Wojciechowska Józefa — attaché Poselstwa R. P. w Kairze — z dniem 31 marca 1947 r. na własną prośbę.

36.

Zezwolenie na przyjęcie odznaczeń cudzoziemskich.

P. D. 149/161; 163—170 z dnia 20 marca 1947 r.

Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniem z dnia 15 marca 1947 roku udzielił następującym osobom zezwolenia na przyjęcie i noszenie orderów państw obcych:

Zygmuntowi Modzelewskiemu, ministrowi spraw zagranicznych,

Stefanowi Wierbłowskiemu, posłowi nadzwyczajnemu i ministrowi pełnomocnemu R. P. w Pradze, ambasadorowi

— wielkiej wstęgi czechosłowackiego orderu Lwa Białego —

Dr. Stanisławowi Leszczyckiemu, podsekretarzowi stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

Józefowi Olszewskiemu, ministrowi pełnomocnemu, dyrektorowi Departamentu Politycznego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych

— komandorii z gwiazdą czechosłowackiego orderu Lwa Białego —

Adamowi Gubrynowiczowi, dyrektorowi Protokółu Dyplomatycznego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

Leonowi Rosenmanowi, radcy handlowemu Poselstwa R. P. w Pradze,

Wiesławowi Sobierajskiemu, naczelnikowi Wydziału Południowo-Wschodniego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

Dr Romanowi Staniewiczowi, radcy Poselstwa R. P. w Pradze.

Marii Wiernej, naczelnikowi Wydziału Środkowo-Europejskiego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych

— krzyża komandorskiego czechosłowackiego orderu Lwa Białego —

Stanisławowi Gajewskiemu, II sekretarzowi Poselstwa R. P. w Pradze,

Aleksandrowi Krajewskiemu, II sekretarzowi Poselstwa R. P. w Pradze,

Józefowi Mayen-Szadziewiczowi, attaché prasowemu Poselstwa R. P. w Pradze,

Eleonorze Ratuszniakowej, zastępcy naczelnika Wydziału Południowo-Wschodniego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych

— krzyża oficerskiego czechołowackiego orderu Lwa Białego —

Janinie Imielskiej, radcy w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

Irenie Lichowej, kierownikowi Referatu w Protokóle Dyplomatycznym Ministerstwa Spraw Zagranicznych,

Stanisławowi Nowackiemu, pracownikowi kontraktowemu Wydziału Południowo-Wschodniego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

Eufrozynie Paduchowej, attaché Poselstwa R. P. w Pradze,

Bronisławowi Rabczyńskiemu, pracownikowi kontraktowemu Protokółu Dyplomatycznego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

Wacławowi Tuliszkiewiczowi, attaché Poselstwa R. P. w Pradze

— krzyża kawalerskiego czechosłowackiego orderu Lwa Białego —

Janinie Balickiej, podreferendarzowi Poselstwa R. P. w Pradze,

Henrykowi Barcińskiemu, pracownikowi kontraktowemu Wydziału Południowo-Wschodniego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

Witoldowi Charęzińskiemu, referendarzowi Poselstwa R. P. w Pradze,

Wandzie Don Krüger, referendarzowi Poselstwa R. P. w Pradze,

Edwardowi Dziegciarkowi, referendarzowi Poselstwa R. P. w Pradze,

Aleksandrowi Jaremie, referendarzowi Poselstwa R. P. w Pradze,

Władysławie Koście, referendarzowi Poselstwa R. P. w Pradze,

Franciszkowi Maleszce, referendarzowi Poselstwa R. P. w Pradze,

Józefie Puziównej, podreferendarzowi Poselstwa R. P. w Pradze,

Eugenii Smyczkowej, podreferendarzowi Poselstwa R. P. w Pradze,

Mikołajowi Zazuli, referendarzowi Poselstwa R. P. w Pradze

— złotego medalu czechosłowackiego orderu Lwa Białego —

Stanisławowi Adamskiemu, funkcjonariuszowi Poselstwa R. P. w Pradze,

Zdzisławowi Bukale, funkcjonariuszowi Poselstwa R. P. w Pradze,

Marii Kowszykowej, podreferendarzowi Poselstwa R. P. w Pradze,

Julianowi Olce, founkcjonariuszowi Poselstwa R. P. w Pradze

— srebrnego medalu czechosłowackiego orderu Lwa Białego —

SPROSTOWANIE.

Dz. U. M. S. Z. Nr 1 z 1947 r.

Poz. 13. Adresy urzędów zagranicznych R. P. strona 16, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej — Konsulat R. P. w Detroit — powinno być: 26 Mich. 1864 National Bank Building.

Poz. 14. Zmiany personalne — na str. 17 powinno być przy królu Jerzym VI.

Tamże na str. 20 — powinno być: Żuławski Mirosław, pełniący obowiązki attaché prasowego.

Tamże na str. 21 — powinno być: Dr Libera Kazimierz, konsul generalny R. P. w Polskiej Misji Wojskowej.

Poz. 15. Odznaczenia — na str. 23 powinno być: Bułgarskiego orderu narodowego Zasługi cywilnej.

Dyrektor Gabinetu Ministra

Warszawa, dnia 31 marca 1947 r. (—) **Dr Tadeusz Rakowski.**

ZAWIADOMIENIE

o podjęciu działalności za granicą przez Robotnicze Towarzystwo Przyjaciół Dzieci.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że Robotnicze Towarzystwo Przyjaciół Dzieci (Zarząd Główny Warszawa-Żoliborz, ul. Słowackiego 5/13 rozpoczyna działalność wśród Polonii zagranicznej.

R. T. P. D., jako instytucja wyższej użyteczności publicznej, ma za zadanie roztoczenie opieki nad dziećmi i młodzieżą oraz przeprowadzenie akcji wychowawczej, dążąc do osiągnięcia zasadniczego celu, którym jest biologiczna odnowa narodu.

Akcja R. T. P. D. za granicą polega na zakładaniu Oddziałów i Kół R. T. P. D. — zadaniem których będzie: propagowanie R. T. P. D., nawiązywanie i utrzymywanie kontaktu naukowego z ideowo zbliżonymi Instytucjami zagranicznymi, zdobywanie pomocy finansowej i materiałowej na działalność R. T. P. D., organizowanie i prowadzenie opieki i wychowania dzieci emigrantów polskich w krajach o większym skupieniu Polaków.

Przyjmując pod uwagę, że cel, do którego dąży Towarzystwo, ma w obecnych warunkach doniosłe znaczenie dla Kraju, Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi Ob. Ob. Kierowników podległych urzędów dyplomatycznych i konsularnych o przychylne ustosunkowanie się do Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci, o udzielenie mu wszelkiego poparcia i pomocy w jego akcji wśród miejscowej Polonii oraz o współpracę z R. T. P. D. w całokształcie jego zamierzeń, w ważniejszych sprawach przy każdorazowym porozumieniu z Centralą.

Redakcja i Administracja

Ministerstwo Spraw Zagranicznych — Gabinet Ministra — Warszawa, Aleja I Armii W. P. Nr 23.

Drukarnia Państwowa Nr 1 w Warszawie. Zam. 2150